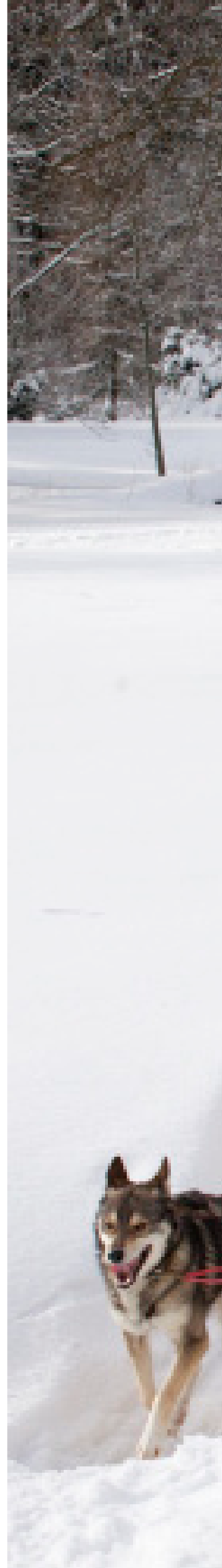

Bílý tesák Touha
závodit se psím
spřežením se v Janě
probudila už v dětství.
Milovala knihy
Jacka Londona a ze
všeho nejvíce příběh
o Bílém tesákoví.

Trénink v době, kdy se Jana připravuje na závod, vstává ke svým psům denně ve čtyři ráno. Nejprve je nakrmí a poté vyrazí na tréninkový okruh.

Žena se psím SPŘEŽENÍM

Jakmile v Horním Maxově napadne sníh, začínají musherce Janě Henychové přípravy na závodní sezónu. Kromě toho také vede školu, kdes si každý může zkusit řídit saně tažené smečkou sibiřských husky.

TEXT Zuzana Veselá | FOTO Jarek Široký

2

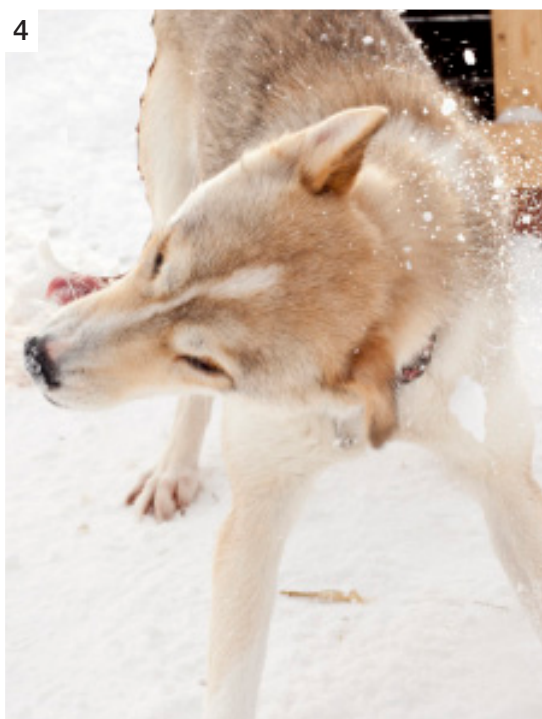

- 1 Štěněcí mazánek** Jana nám zapožívala se svou štěněčí fenkou – prý je to její oblíbenkyně. Ani my jsme neodolali a také jsme se vzápětí pomuchlali. Její kožíšek byl hebký jako samet.
- 2 Mrazuvzdorný kožích** Teplo zajišťuje tomuto tažnému psovi měkká podsada a hrubší krycí chlupy. Srst má i zespona na packách, to aby se neklouzal a dopadal měkce.

Den před tím, než jsme měli vyrazit za Janou Henychovou do Horního Maxova v Jizerských horách, bylo venku počasí, že by psa nevyhnal. Zatažené nebe, sychravo, nevlídno. Ani následující ráno to nevypadalo lépe. Jen co jsme ale dorazili do cíle, mraky ustoupily a začalo svítit slunce. Z domu vyšla subtilní blondýnka a po vzájemném seznámení nás rovnou zavedla na dvorek, kde nás přivítala smečka sibiřských husky. A jeden byl hezčí než druhý. Několik z nich, jako kočka na měkkém polštáři, spokojeně odpočívalo na sněhu. Bylo ráno a tedy čas krmení a my sledovali jejich úžasný rituál. Psi se usadili na střechy svých boud a vyrovnání jako svíčky poslušně vyčkávali až jim Jana přidělí →

3

4

5

6

3 Čas krmení Psy má Jana rozdělené na dvě skupiny. Když se nese jídlo, jedna skupinka trpělivě čeká u svých boud než se druhá nají. **4 Stačí se oklepat** Ať je sněhu třeba na dva metry. Typicky zježená srst zabrání, aby se ledové krystalky dostaly až na kůži. **5 Psí boudy** Každý z 24 psů má svou vlastní boudu se jmenovkou. **6 Rituál** Každé ráno Janu psi vítají štěkotem. Pak vyskočí na střechu boudy a čekají na vlídné pohlázení, kterým panička nešetří. **7 Na zahřátí** Kvůli energii dostanou psi před tréninkem lehkou masitou stravu v teplé vodě. **8 Krvavé hody** Syrové maso zbarvilo sněh do ruda. Když si člověk odmyslí obojek, skoro jakoby viděl skutečného vlka, jak si pochutnává na kořisti.

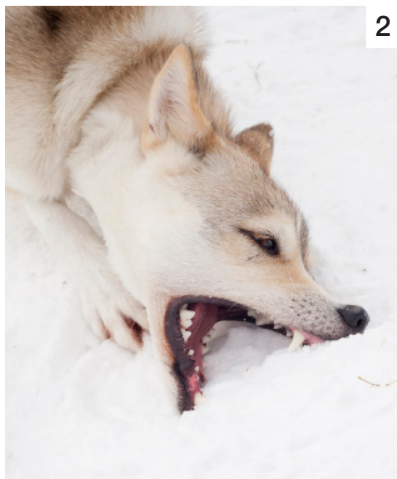
7

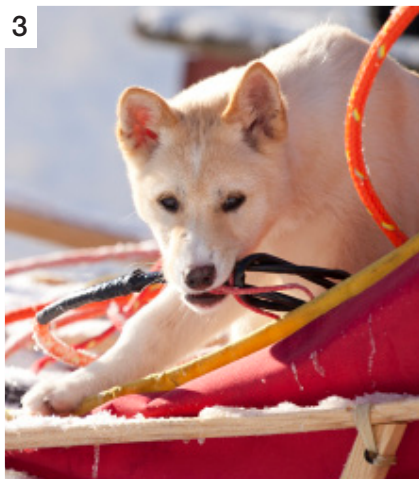
8

1

2 3

4

5

1 Postroj Jana vybrala osm psů, se kterými bude dnes trénovat a teď je musí ještě ustrojit. **2 Signály** Jedna z fen dává najevo nedočkavost tím, že kouše do sněhu a vyhazuje jej do vzduchu. **3 Hravost štěněte** Psi dávají okatě najevo radost z nadcházející vyjížďky. Skoro jakoby říkali: „Tak kdy už vyrazíme?“ **4 8 do saní** Saně jsou připravené, do tažného lana se zapřahávají psi ve čtyř řadách po dvou. **5 Smečka** Zapřažená smečka musí mít svého vůdce. Jana říká, že nejlepší jsou feny. Jsou prý pracovitější, klidnější a stejně jako jiné samičky mají dobrou intuici.

misku s masem. V mezičase nám začala povídat svůj příběh. Po zamrzlých pláních se prý proháněla už jako malá. Ve svých snech. Milovala příběhy Jacka Londona – knihu o Bílém tesákovi prý tehdy přečetla asi desetkrát. A stejně, jako někdo na škole sbírá výstřížky slavných herců, ona hromadila obrázky psů a vlků. Po studiích na Technické univerzitě v Liberci a pěti letech práce v oboru dostala svého prvního huskyho, fenku Jovanku. Psal se rok 1994 a pro Janu to znamenalo velký životní zlom. Od této chvíle už nebylo nic než touha stoupnout si na saně. K Jovance přibyla Růžena a Korča a tehdy si Jana vyzkoušela svou první jízdu. Nedopadla ovšem tak, jak by si představovala. Vše se změnilo příchodem čtvrté fenky Hedy, s níž bylo spřežení silnější a rychlejší. Netrvalo dlouho a místo čtyř psů táhlo saně dvanáct sibířských krasavců. To si žádalo životní rozhodnutí. Zůstat v dosavadním zaměstnání nebo jít naplno za svým snem? Jana svou práci pověsila na hřebík a od té doby se naplno věnuje psům, kteří vyžadují nesutálou péči. Její první nejdelší závod byl Šediváčekův long na 220 km v Orlických horách. Následovaly další závody a mistrovství Evropy, ve kterých vždy úspěšně obstála. Svou lačku ale posunula ještě výš. Jako →

Zdání klame Jízda na saních mnohým připadá jako snadný sport – musher sedí, psi táhnou. Jana nám ale vysvětlila, že pokud se člověk nechá jen vést, daleko nedejde. Saně se musí neustále vyvažovat, někdy odšlápnout či popostrčit. „Když se člověk rozhodne absolvovat tisícikilometrový závod, pohyb musí být efektivní a dokonale promyšlený,“ říká Jana.

Úspěchy a plány

Jana Henychová (42 let) je několikanásobná mistryně České republiky a dvojnásobná mistryně Evropy. Jako první Češka se v roce 2011 zúčastnila třetího nejdelšího závodu světa Finnmarkslopet se startem a cílem v norské Altě. Zároveň se stala i první ženou cizinkou, která kdy tento nejnáročnější evropský závod zvládla dojet až do cílové pásy. Jejím snem je zúčastnit se závodu na americké Aljašce.

Koruny úspěchu Vítězné zlaté medaile a čestné diplomy má Jana Henychová ve svém domě v Horním Maxově skromně položené na políčkách.

Sněhurka a 24 boudiček Nemáte v autě navigaci? Cestou si stáhněte okýnko a pozorně poslouchejte. Čím více se blížíte k cíli, tím hlasitěji se ozývá psí vyť. Pak se dívejte po domě se sněhově bílou fasádou, kterou zdobí veselá kresba psího spřežení. Bezpečně jej poznáte také podle dřevěných boudiček rozmístěných na dvorku.

první Češka se v Norsku v roce 2008 zúčastnila nejsevernějšího závodu psích spřežení na světě. Tento čtyřdenní extrémní závod v délce 500 km vede po opuštěných norských pláních a zamrzlých jezerech. Závodníci a psi běží ve dne v noci a staví jen na povinné přestávky. Tato zkušenost ji vyburcovala k tomu, aby jej další rok zkusila znovu. Ovšem tentokrát zvolila trasu na 1000 km. Ačkoli si na ní Jana sáhla na dno svých sil, podařilo se jí jako první ženě cizince dojet až do konce.

V současnosti se Jana Henychová stará o 24 psů. Polovina patří jejímu manželovi – taktéž musherovi – za kterého se provdala v roce 2011. Podle Jany je to velká dřina, která ovšem naplňuje její srdce dokonalým štěstím. Ke svým psům má hluboký vztah a oni jí to vrací stoprocentní důvěrou. A to je něco, bez čeho by nebylo žádného vítězství. ♡

Jestliže si sami chcete vyzkoušet jízdu se psím spřežením, navštivte stránky www.huskies.cz. Škola husky zde probíhá celoročně. Na jaře a na podzim nahrazuje saně kolečková kára

Foto: Jarek Široký